№ 126 27 თიბათვე, სამშაბათი 1866—1878 27 თიბათვე, სამშაბათი № 126

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში. № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორაში. გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газ. „Дроэба“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაურათ

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებზე.

ფასი განცხადებისა: დიდი ასოებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციცეროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

მიიღება ნახევარი წლის ხელის-მოწერა გაზეთს

„დროებაზე“

ფასი ნახევარი წლის გაზეთისა (პირველ ივლისიდამ პირველ იანვრამდინ 1879 წლისა) 4 მან. და 50 კაპეიკი.

ხელის-მოწერა მიიღება: თფილისში, (სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლებში, № 8). ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: *Въ Тифлисъ. Въ редакцію газеты* „*Дроэба*“.

უმორჩილესად ვთხოვთ იმ ხელის მომწერლებს, რომელთაც მარტო ნახევარი წლის გაზეთის ფული აქვთ შემოტანილი, რომ, თუ ჰსურთ გაზეთი თავის დროზე და დაუბრკოლებლივ მიიღონ, რაც შეიძლება დაუჩქარონ დანარჩენი (მეორე ნახევარის) ფულის შემოტანას.

ტელეგრამმები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

ლონდონი, 23 ივნისს. გაზ. „Times“-ის აზრით, შესაძლებელია, რომ ბათუმი დაუთმონ რუსეთს, მაგრამ იმ პირობით, რომ ეს ქალაქი თავის დღეში არ იქმნეს ციხეებით გამაგრებული.

ბერლინი, 23 ივნისს. რუსეთი თანახმაა, რომ, კონტრიბუციის (ომის ხარჯის) ფულად მიღების მაგიერად, მიიღეს ოსმალეთისაგან მიწები. რუსეთი უთმობს ამ შემთხვევაში ოსმალეთის სხვა მოვალეებს.

ვენა, 23 ივნისს. „პოლიტიკურს კორრესპონდენციაში“ იწერებიან: რუმინიის პალატამ გადაწყვიტა, რომ კოგალნიჩანუს ჩამოერთვას რუმინიის წარმომადგენლობის ღირსება ბერლინის კონგრესზედ.

ბერლინი, 23 ივნისს. რუმინიის მინისტრები (წარმომადგენლები) ბრატიანო და ბოგალნიჩანუ დღეს წავიდნენ აქედამ (ბერლინიდამ).

კრონშტატ, 24 ივნისს. დღეს სალამოს 9 საათზე მოვიდა აქ მესამე კრეისერი (მსწრაფლ-მავალი ხომალდი) თავისუფალ ფლოტისა, სახელად „მერინგია.“

ბერლინი, 24 ივნისს. გუშინდელს კონგრესსის სხდომაზედ გათავდა საბერძნეთის საქმე: ყველა სახელმწიფოების წარმომადგენლებმა ერთ-ხმად სთქვეს, რომ იმ საბერძნეთის ნაწილებს, რომელნიც ოსმალეთ უჭირავს, ავტონომია (თავისგნით ამორჩეულს გამგეობა) უნდა მიენიჭოსო; ამას გარდა დელეგატებმა აღიარეს რომ, ხსენებული ნაწილების შეერთება საბერძნეთთან ევროპაში დაამყარებდაო. საბერძნეთის სამზღვარი კალომამდინ და სალამბრიამდინ უნდა იქნეს გაწეული. გადაწყვეტილია, რომ ნიკშიცი ჩერნოგორიას შეუერთდეს ერთი მხარე ანტიკარის ნავსადგურისა ავსტრიას მიეცემა და მეორე კი ჩერნოგორიას. თ. გარჩაკოვს ლორდ ბიკონსფილდთან ჰქონდა მოლაპარაკება.

პეტერბურღის ბირჟა, 25 ივნისს.

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოხი)

ბანკის ბილეთები:

პირველი გამოცემის —	96—75
მეორესი — — — —	96—25
მესამესი — — — —	96— „
მეოთხესი — — — —	96—12
აღმოსავლეთის — —	94—62
ოქრო, ½ იმპერიალი—	7—93
თფილ. თავად-აზნ. ბანკის გირაოს ფურცელი— —	„— „

შინაგანი 5% სესხის ბილეთები:

	მან. კაპ.
პირველი სესხის — —	241— „
მეორე სესხის — — —	238—75

1 მანეთი ღირს:

ლონდონი—	25—50	პენსი
ამსტერდამი—	127—50	ცენტი
ჰამბურგი— —	214— „	პფენიგი
პარიჟი — —	263—50	სანტიმი

საქართველო

ერთი სადილი შერიფ-ბეგთან

წარსულს კვირაში ახალციხიდამ ჩამოვიდა ჩვენს ქალაქში ახლად ჩვენკენ გადმოსული აჭარელი შერიფ-ბეგი ხიმშიაშვილი.

მე ძალიან გულით მინდოდა იმის ნახვა; მინდოდა გამომეკითხნა რამე თვითონ იმის თავ-გადასავალზე და უფრო აჭარისა და საზოგადოთ ოსმალოს საქართველოს ქართველებზედ.

—

მინდოდა, მაგრამ მართალი გითხრათ-პირ-და-პირ მისვლა იმასთან მე, როგორც უცნობს კაცს, როგორღაც მეთაკილებოდა; სასიამოვნო არ არის, მარტო იმისთვის მოხვიდე კაცი უცნობ ვისმესთან, რომ მაიმუნივით გასინჯო, თითქო ჩვენება ჩამოართვა, რამდენსამე კითხვაზე პასუხი მიიღო და მერე წამოხვიდე.

ამ გვარს შემთხვევაში, ამისთანა დაუპატიჟებელს სტუმართან კაცი თავის დღეში გულ-ღიათ და დაურიდებელად არ გეტყვის არაფერს, რაც გულზედ აწევს და რასაც ჰფიქრობს... სულ სხვა არის, როდესაც ამისთანა „საინტერესო კაცს“ ვინმე ნაცნობთან თითქო-შემთხვევით შეხვდები, გაეცნობი და დაუწყებ მასლაათს. მაშინ ის აღარ მოგერიდება, პირ-და-პირ იტყვის, რისიც თქმა უნდა და რასაც ჰკითხავ, რადგან იცის, რომ საზოგადო, „კეთილ“ ნაცნობთან იმყოფება.

ამისთანა შეხვედრას ვეძებდი მე შერიფ-ბეგთან, და მალეც ამისრულდა ნატვრა:

გასულ ორშაბათს, 19 ივნისს, ის და უფ. მიხეილ მეფისოვი უფ. სტ. მელიქიშვილთან იყვნენ სადილად მოწვეულნი. სხვათა შორის, მეც არ გამიშვი, რასაკვირველია, შემთხვევა, რომ ამ სადილზე დავსწრებულვიყავ და მენახა, გამეცნო შერიფ-ბეგი და აგრეთვე არტაანის მაზრის ახლანდელი მმართველი უფ. მიხეილ მეფისოვი, რომელიც ამ უკანასკნელ დროს აგრეთვე გამოჩენილ კაცად შეიქნა, რადგან შერიფ-ბეგის ჩვენკენ მომხრობა, უეჭველია, იმას მიეწერება...

—

როდესაც მესამე საათის ნახევარზედ მივედი ჩვენი მასპინძლისას, თითქმის ყველა სტუმრები მოგროვილიყვნენ. შერიფ-ბეგი მდივანზედ იჯდა; იმის გვერდით იჯდა მ. მეფისოვი.

მე გამაცნეს ერთთანაც და მეორესთანაც; სანამ აქ მყოფი განაგრძობდნენ ჩემს მოსვლამდინ დაწყებულ მუსაიფს, მე მქონდა თავისუფალი დრო, რომ ეს

ორი საინტერესო პირი კარგათ დამეთვალიერებია.

—

შერიფ-ბეგი, როგორც თვითონ სთქვა, 45 წლის კაცია. „დიდ-კაცობა“ იმას პირველ შეხედვაზედვე ეტყობა: გარდაშლილი შუბლი, ნათელი სახე, თეთრი კანი, პატარა, ნაზი ხელები, დინჯი, დარბაისლური მიხვრა-მოხვრა და წყნარი, მშვიდობიანი ლაპარაკი.

ზორბა ტანზედ ქართული კაბა აცვია და მხრებზე დაკერებული ახალი პაგონები ამტკიცებენ, რომ ის რუსის ღენერალია.

შერიფ-ბეგი წმინდა, ნამდვილს ქართულს ლაპარაკობს; მხოლოთ სიტყვების გამოთქმაში გურულად უქცევს, იმ განსხვავებით, რომ გურულებს, როცა ლაპარაკობენ, თითქო ცეცხლი ამოდისთ პირიდამა, ჩქარობენ, სხაპა-სხუპობენ, სიტყვებს ერთი მეორეზე მიაყრიან ისე, რომ ყური ვერ ასწრობს იმათი ლაპარაკის გაგონებას და ტვინი—გაგებას; შერიფ-ბეგი კი უფრო წყნარად, უფრო აუჩქარებლად ლაპარაკობს; და ისეთი ტკბილი „სიტყვა-პასუხი“ და უბრალო ლაპარაკშიაც კი ისეთი თითქო-ორატორული საუბარი აქვს, რომ მგონი, თავის დღეში არ მოგწყინდებათ იმას ყური უგდოთ. ერთის სიტყვით, როგორც ძველი დარბაისელი ქართველი თავადიშვილის ლაპარაკი გაგიგონიათ, ისე ლაპარაკობს.

ლაპარაკის დროს ძალიან ხშირად გადახედავდა ხოლმე მიხ. მეფისოვს, თითქო უნდოდა ამოეკითხნა იმის სახეზედ—მოსწონს მიხეილს რასაც მე ვამბობ, თუ არაო? საზოგადოთ ეტყობა, რომ შერიფ-ბეგს ძალიან უყვარს უფ. მეფისოვი და თანაც ამ უკანასკნელს იმაზე დიდი გავლენაც უნდა ჰქონდეს.

არც ერთი და არც მეორე გასაკვირველი არ არის. სიყვარული იმიტომ არ არის გასაკვირველი, რომ ორთავეს ერთის ძიძის რძე უწოვნიათ და ეს იმათში ისეთ ნათესაობათ ითვლება როგორც, მკვიდრი ძმები არიან; უფ. მეფისოვს რომ შერიფ-ბეგზე გავლენა აქვს—ესც ადვილად აიხსნება იმითი, რომ მეფისოვი ჭკვიანი, ძალიან მოხერხებული და, როგორც ჩვენში ამბობენ, „ვამოქნილი“ კაცია....

—

საზოგადოება აჭარაზედ ლაპარაკობდა.

— ქართული ხომ არ დაუვიწყნიათ იქითკენაო! ჰკითხა ვიღამაც შერიფ-ბეგს.

— რა ბრძანებაა, ბატონო! მთელ აჭარაში სულ ქართულს ლაპარაკობენ, შინაობაში სხვა ენას ვინ ხმარობს? მამაკაცებმა კიდევ იციან თათრული, დედაკაცებს კი ქართული სიტყვა-პასუხი აქვთ.

— წერა-კითხვა, ბატონო ბეგო?

— მაგაში კი სუსტობენ. ალაგ-ალაგ კიდევ იციან ზემო აჭარაში, მაგრამ სხვაგან ძვირად. მოგეხსენებათ მედრესეები (შკოლები) აქვთ და იქ მოლლები ოსმალურ წერა-კითხვას ასწავლიან... უფრო დედაკაცებმა იციან ქართული კითხვა...

— ამბობენ, ბათუმს არ იძლევიან ოსმალები და ივარგებს აჭარა უ-ბათუმოთ? ჰკითხა ერთმა ჩვენთაგანმა.

— რატომ არაი, ბატონო. აჭარაი ორია, ბატონო: ერთია ზემო-აჭარა; ქვეყანა მდიდარი, ყველაფერი უხვად მოდის; ხალხიც მდიდარი, მხნე, მამაცი და შრომის-მოყვარე; ისეთი გლეხი ვიცი, ბატონო, რომ წელიწადში ორმოც-დაათი ფუთი ერბო გაუყიდია. მეორე აჭარაი ქვემო აჭარაია; ღარიბი ქვეყანა გახლავთ, მთა-კლდიანი ადგილია სულ, არაფერი მოდის; ხალხიც ისეთი ამპარტავანი და თავ-მომწონეა, რომ დიდი მეფე როგორ იქნება ისე!.. ახლა, ბატონო, ამ ზემო-აჭარის ხალხს ყველაფერი შეუძლიან მოიტანოს თფილისში, ან ქუთაისში, ახალციხეს, ოზურგეთს; რაც ეჭირება, მირკალი ვარო, თუ რკინეულობა, თუ სხვა რამ, ამ ქალაქებში იყიდის. ბათუმი მაინ-და-მაინც არაფრად დააკლდება იმას. ქვემო აჭარაი მთის ხალხია, ის ჩვენს არც არარაის გაჰყიდის და არც იყიდის.. ალებ-მიცემობაი არ იციან, ბატონო, იქ...

— მოისურვებს კი აჭარის ხალხი ჩვენსკენ გადმოსვლას-მეთქი? ვკითხე მე.

შერიფ-ბეგი ცოტა არ იყოს შეჩერდა; მერე გარდახედა მ. მეფისოვს და სთქვა:

— რატომ არა, ბატონო; თუ ბრძანება იქნება, იგინი როგორ გაბედვენ წინააღმდეგობას?!

— ამბობენ, თქვენი წამოსვლა ეწყინათო?

— ეწყინათ კი არა, მეტი ჰქნეს; როგორც შეიტყვეს ჩემი წამოსვლა, მეორე დღესვე მისულან სხალტას და ჩემი სახლი, კარი, ყველაფერი გარდაუწვავთ. შემიტყვეს, რომ თვალი აქეთკენ მეჭირა და ძალიან განზედ მიყურებდენ... ადრე ცხრა ბათალიონი მყამდა, დერვიშ-ფაშა ყოველ კვირაია მწერდა: გეიწი, გეიწი ახალციხისკენო! რას გაჩერებულხარ ერთ ადგილასაო! ჯერ კი ვალორებდი (ვატყუებდი), რომ გზა მაქვს გამაგრებული, ვერ დავინძრევი აქედამ. მაგრამ, როცა რუსის ჯარი არდანუჯისაკენ გაუშვი ხელ-უხლებელად, მაშინ კი სულ უფრო ეილო ეჭვი დერვიშ-ფაშამ. ახლა სხვა ოსტატობა ვიხმარე: ჩხუბი ავტეხე ქვემო-და-ზემო-აჭარას შუა, წაუკიდე ისინი და ოთხი ბათალიონი იმათ დასამშვიდებლათ გავგზავნე; დამრჩა ხუთი ბათალიონი; კიდევ ორი სხვაგან გავფანტე და დამრჩა სამი ბათალიონი. ახლა კი მივწერე დერვიშ-ფაშას, რომ ამ სამი ბათალიონით წინ ვერ გევიწევი, ისევ აქ გავმაგრდები-თქვა და ვიყავი. მაგრამ ბოლოს მაინც ეჭვი ჰქონდათ, კაცები მიდიოდნენ, ჩამასმინეს: იმას რუსისაკენ უჭირავს თვალიო და მეტი არ შემეძლო, ცოლ-შვილი არტაანში გავგზავნე და მე ახალციხეს გამოვიპარე.

— ახლა სულ ახალციხეში უნდა იცხოვროთ, ბატონო ბეგო?

— მაგი ვინ იცის, ბატონო, საქმეზე ჰკიდია; საცა მეტყვიან, იქ უნდა წავიდე. ჩვენი სახლობა უბედურია: ამ სამოც წელიწადში სამჯერ აოხრებულა ჩვენი ოჯახი: პაპაჩემი სულთან მაჰმედმა მოიხმო სტამბოლში, მოჭრა თავი და რაც გააჩნდა, სუყველაფერი ფაშიებმა წაიღეს. მამა ჩემი იყო და ისიც აიკლეს; მე სულ ხელ-ახლად დავდგი ოჯახი, გევიშენე სახლი, მაგრამ ხომ ჰხედავთ, მეც რა ბედი მქონია: ყველაფერი მივატოვე, რაც გამაჩნდა, ოჯახი, სახლი, კარი და წამოვედი...

როდესაც თავის ბედზედ დაიწყო ლაპარაკი, როგორღაც დაღონდა და ჩაფიქრდა. ყველანი დაჩუმდნენ. მაგრამ მასპინძელმა გამოგვიხსნა ამ მძიმე მდგომარეობიდგან:

— მობრძანდით, ბატონებო, სადილი მიირთვით!

ყველანი ავდექით, შერიფ-ბეგის წინამძღომლობით პურის-საჭმელ ოთახში შევედით და სუფრაზედ დავსხედით.

ჩვეულებრივად სადღეგრძელოები გაიხსენით. ყველა იქ მყოფი სტუმრისა და მასპინძლის სადღეგრძელო რომ დავლიეთ, მასპინძელმა აიღო სტაქანი ხელში და სთქვა:

— ესეც ჩვენი მოძმე აჭარლების სადღეგრძელო იყოს!

ამ სიტყვის გაგონებაზე მე შევატყე, რომ შერიფ-ბეგს სახე გაუნათლდა, სიამოვნების ღიმილი მოერია:

— კაი იქნება, ბატონებო, რომ აჭარლებიც ქართველებთან იყვნენ შემოერთებული. მაგრამ თუ აგი არ მოხდა, საცაი უნდა იქნენ, ვინატროთ, ბედნიერად იყვნენ. განათლება ეჭირება, ბატონო, იმათ. ამდენი ახალგაზდაი კაცები ხართ, განათლებულები, წადით, გეიცანით, ზოგი აქ მოიყვანეთ, სკოლა გამართეთ, ასწავლეთ და ასე უნდა... აბა, რა ძმა ხართ, თუ ისე აბდლურად დატოვეთ?!

—

ეს იყო შერიფ-ბეგის უკანასკნელი, და კარგი, სიტყვებიც.

შემდეგ სუფრიდამ ავდექით, ყავა დავლიეთ ზალაში და კიდეც გამოვეთხოვეთ მასპინძელს.

აქედამ შერიფ-ბეგი შევიდა უფ. სტ. მელიქიშვილის სტამბაში და დაათვალიერა. სტამბიდამ ის წავიდა უფ. ჩარკვიანის ახლად-გახსნილს ქართულ წიგნების მაღაზიაში, იყიდა იქ ოცი ეგზემპლიარი ქართულა ანბანი, თითო ეგზემპლიარი ყველა ქართული წიგნებისა, რაც კი იპოვებოდა ამ მაღაზიაში და შემდეგ შინ დაბრუნდა.

მეორე დღეს შერიფ-ბეგი და მ. ხ. მეფისოვი ქუთაისში უნდა წასულიყვნენ, სადაც ამათ უცდიდა თ. გრ. გურიელი.

ს. მ.

დღიური

*** ბუშინწინ, კვირას, სოლოლაკზე ამოატარეს ორმოც-და-ათამდინ ახლად-გამოყვანილი მილიციონერები, რომელნიც, როგორც გვითხრეს, მანგლისისაკენ მიჰყავდათ; იმათ მიუძღოდა წინ ერთი მილიციის აფიცერი. აუარებელი ქუჩის-ბიჭები ყვირილით, ხტუნვით და ერთის ამბით მისდევდნენ ამ მილიციონერებს.

ერთმა სურათმა ძალა-უნებურად მიიქცია ჩვენი ყურადღება: ერთი ვიღაც მოხუცებული დედა-კაცი დროჟკაზე დამჯდარიყო და ტირილით და ღრიალით მიჰყვებოდა ამ ხალხს; სახე სრულებით დასისხლიანებული ჰქონდა; ამბობდნენ, თავის ხელებით დაიკოტნაო, სამჯერ წაუვიდა გული და გადმოვარდა დროჟკიდამაო. ჩვენ გვითხრეს, რომ ამ დედა-კაცის ვაჟი წაიყვანეს მილიციაში და იმიტომ იკლავდა ასე მწარეთ თავსაო.

*** ჩვენ შევიტყვეთ შემდეგი ამბავი: სხვათა შორის ვაჭრის საალაზოვის ერთი პრიკასჩიკიც იყო თურმე სიაში ჩაწერილი და კენჭი უნდა ამოეღო. მაგრამ ბედნიერად გადარჩა თურმე, არ ამოუვიდა. თუმცა ეს ასე მოხდა, მაგრამ ერთი ვიღაცა მივიდა თურმე იმ პრიკასჩიკის დედასთან და ხუმრობით უთხრა რომ „შენი ვაჟი მილიციაში ამოვიდაო!“ ამ ამბავმა ისეთი ზედმოქმედება იქონია თურმე საწყალ მოხუცებულ ქალზე, რომ იმწამსვე გული წაუვიდა და როდესაც საღამოს იმის ვაჟი დაბრუნდა მაღაზიიდამ, დედა მკვდარი დახვდა.

მეორე დედა-კაცს სამი ვაჟი ჰყოლოდა, სამივესთვის თვითონ ამოეღო ბილეთი და არცერთს კი არ შეხვედროდა. ამბობენ, ამ დედა-კაცს მომეტებულის სიხარულისაგან წაუვიდა გული და უგრძნობელი წაიყვანეს შინო. .

*** გაზეთი „ობზორი“ ამბობს, რომ სიღნაღში დაუბარებიათ თფილისის ღუბერნიის სამმართველოდამ ასი კაცისათვის სატუსაღო ტანისამოსი. მომეტებული ნაწილი საქობოს, მაქირისა და ანაგის ხალხი არის დატუსაღებულიო; ამათ შორის ექვსი დედაკაციო.

*** თელავიდამ გვწერენ, რომ ამ უკანასკნელ დროს ამ ქალაქში ლოტარეეა შემოსულა მოდათ და ისე დღე არ გაივლის, რომ რომელიმე მცხოვრებელთან ათი, ოცი, ხან ორმოცი და მეტი ქალი არ შეიკრიბონ და ერთის ამბით არ ათამაშონ რომელიმე უბრალო ნივთი ლატარეიაში ჩაგდებულიო. სხვათა შორის, ამ დღეებში ერთს თავ-მომწონე სომეხს თავის ახლად-ნაყიდ და გაწყობილ სახლში გაუმართავს ლატარეია. ლატარეიაში ყოფილა, აბრეშუმის ბაღდადი, რომელიც ერთს გასათხოვარ ქალს ამოსვლია; საუბედუროდ, ამ ქალის სახელი ერთს კიდევ სხვა ქალსაც რქმევია, რომელიც ამტკიცებდა, რომ მე მერგო ბაღდადიო. ამ ორ სეხნიას შუა მოსულა ჩხუბი ჯერ სიტყვით და სიტყვით რომ ვერ დაურწმუნებიათ ერთმანერთი, მერე ნაწნავებში ეცნენ თურმე..

*** ბაქოს გაზეთი გვაცნობებს, რომ რამდენსამე ახალს ალაგს გამოჩენილა კიდევ ნავთის წყაროები და დიდ-ძალი ნავთი ამოხეთქაო. ერთი ფუთი ნავთი, ხსენებული გაზეთის სიტყვით, ბაქოში ამჟამად ერთ კაპეიკად ისყიდება თურმე.

ომის ამბები

კონგრესსი

„პეტერბურღის უწყებებში“ დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 19 ივნისს ბერლინიდამ მიღებული:

„დარწმუნებით ამბობენ, რომ მცირე აზიის საქმეების განხილვის დროს კონგრესსზე ბევრი დაბრკოლება წარმოსდგებაო. ლორდ ბიკონსფილდი ჯერ-ჯერობით არაფერს არ ამბობს იმაზედ—თანახმა იქნება თუ არა, რომ რუსეთმა შეიძინოს ბათუმი და ყარსი; მაგრამ შესაძლებელია, რომ, როცა ამ საგნის შესახებ დაიწყებს კონგრესსი სჯას, მაშინ ის წინ-აღუდგება ბათუმისა და ყარსის დათმობაზედ.“

—

სხვათა შორის ბერლინის კონგრესმა ისიც უნდა გადაწყვიტოს, თუ რამდენი კონტრიბუციის ფული უნდა მისცეს ოსმალეთმა რუსეთს. „ბირჟის უწყებები“ გვაცნობებენ, რომ ამ ომიანობაში რუსეთს სულ 988,000,000 (ცხრა-ას ოთხმოც-და-რვა მილიონი მანეთი) აქვს დახარჯული ამ ივნისის დამდეგამდინაო.

—

ნემეცური გაზეთის „პრესსის“ ფილიპოპოლელი კორრესპონდენტი იწერება, რომ იმ გარემოებამ, რომ კონგრესმა ორად გაყოფა გადაწყვიტა ბოლგარიისა და ერთი ნაწილი (სამხრეთი) იმისი ისევ ოსმალეთს დაუტევა, ძალიან ცუდი შთაბეჭდილება მოახდინა მთელს ბოლგარიაშიო. სამხრეთი ბოლგარიის მცხოვრებნი ადრესს ამზადებენ კონგრესსისთვისო და თხოულობენო, რომ ჩვენ მოძმეებს ნუ დაგვაშორებთო.

—

ამბობენ, ვითომც თ. ბისმარკმა ურჩია ბიკონსფილდს, რომ ინგლისმა თავის მხრითაც რამე დაუთმოს რუსეთს: „— მე კონგრესზე სრულებით იმისთვის არ მოვსულვარო, სთქვა თურმე ბიკონსფილდმა,—რომ ვისმეს რამე დაუთმოვო, „დათმობა რუსეთის საქმეაო!“

საგაასო

ოსტატური თავის გამართლება

უ. რედაქტორო! მე წავიკითხე „თფილისის მოამბის“ მე-132 №-ში უ. ახუმოვის პასუხი შესახებ „დროებიდამ“ გადმობეჭდილის ჩემი კორრესპონდენციისა—ურიებისაგან ვითომც ნაწვალევის ბავშვის გვიან შემოწმებაზე.

დარწმუნდით, რომ მე ნამდვილ წყაროებიდამა ვკრებ ცნობას.

„დროების“ მე-№ 101-ის კორრესპონდენციაში ზემო-იმერეთიდამ ერთი სიტყვა არ არის ტყუვილი და არც თქვენ, რედაქტორო, და არც ის რედაქტორი, რომელმანც გადაბეჭდა ეს კორრესპონდენცია თქვენის გაზეთიდამ, არ არის მოტყუებული.

ის ბავშვი, რომელზედაც ლაპარაკია, დაიკარგა 4 აპრილს და მესამე დღეზე მკვდარი ნახეს, ესე იგი 7 აპრილს. როგორც უფ. მომრიგებელი მოსამართლის უფ. ახუმოვის პასუხიდგან სჩანს, ბავშვის სხეული ამოთხარეს საფლავიდამ და შეამოწმა ექიმმა ახუმოვის თან-დასწრებით 14 აპრილს (იხილე „თფილისის მოამბე“ № 132 მესამე სვეტზე, 23 სტრ.). ოთხი აპრილიდამ თოთხმეტ აპრილამდისინ, ათი დღე არის გასული!..

ჩემგან გამოგზავნილ კორრესპონდენციაში არის ნათქვამი შემდეგი:

„გამომძიებელი არ იყო თავის ადგილზე; იმის მაგიერ უ. ახუმოვი და ექიმი, როგორც იქნა, მეათე დღეს მივიდნენ ადგილზე და გაშინჯეს სხეული.“ მე დღესაც ვამტკიცებ, რომ ასე იყო. ვამტკიცებ, რომ სწორეთ მეათე დღეს მივიდნენ გამომძიებლად უ. ახუმოვი და შესამოწმებლად უ. დოქტორი.

საკმაო არ არის ახუმოვისაგან პასუხად 13 აპრილს შევიტყვე და თოთხმეტს აპრილს მივედიო. 13-ს აპრილს რამ მოუშალა 15 ვერსტზე წასვლა? რა იყო მიზეზი, რომ ასე გვიან წავიდა ამ შესანიშნავ საქმის გამოსაძიებლად? პოლიცია ამბობს, რომ ჩვენ, პირველ განცხადებაზედვე შევასრულეთ ჩვენი მოვალეობაო და ვაცნობეთ ვისიც რიგიაო და რა იყო მიზეზი, რომ ბავშვი კიდეც დამარხეს და საქმე გაათავეს? ჩემის აზრით, ან პოლიციამ არ მიაქცია ყურადღება ამისთანა საქმეს და არ შეატყობინა სასამართლოს თავის დროზე და ან პოლიციამ მოახდინა ჩქარა განკარგულება და გაუგზავნა ცნობა ვისიც რიგი იყო, მაგრამ ქაღალდები არ გაუხსნიათ 13 აპრილამდე და მეორე დღეს კი წავიდნენ!

თუ ასეა, აბა ამას ჰქვიან სწორედ ცხელ კვალზე საქმის მიყოლა! ვინ არის დამნაშავე ასე საქმის დაგვიანებაში—ჩვენ არ ვიცით; მაგრამ სანამ არ შეგვატყობინებს უ. ახუმოვი: 1) რომელ რიცხვის დაიკარგა ბავშვი, 2) რომელ რიცხვში მიუვიდა მას პოლიციის ცნობა და, რომელ რიცხვს მოხდა შემოწმება მკვდარი ბავშვის სხეულისა, მანამ გვაქვს

ჩვენ ეჭვი-საქმის დაგვიანებისა. დასაჯერი არ არის, რომ პოლიციამ არ მიაქცია ამ საქმეს ყურადღება და 4 აპრილიდამ 13 აპრილამდე ხმა არ ამოიღო; მით უფრო არ არის დასაჯერი, რომ საჩხერის პოლიციის პრისტავი ამტკიცებს, რომ მან, მიიღო თუ არა განცხადება პერევის მამასახლისისაგან, მაშინვე აცნობა უ. ახუმოვს; რომელთაც არ იციან საქმე, ფიქრობენ, სწორედ სუდიაც არ იყო შინო და ვინ მიიღებდა ქაღალდსო; გამომძიებელი სხვაგან იყო და სუდიაც როგორ დატოვებდა ადგილს?

ამისთვის იმედი გვაქვს, არ დაიზარებს უ. ახუმოვი ორიოდე სიტყვის დაწერას და გვაცნობებს: როდის დაიკარგა ბავშვი და რომელი ნომრით და რიცხვით მიუვიდა პოლიციის ცნობა მას? ამასთან ისიც გვაცნობოს, რომელი გარემოება არის გადაცემული „დროებისაგან“ არეულ-დარეულად?

N. N.

ყვირილა, 22 ივნისს.

ქალაქის გამგეობისაგან

ტფილისის ქალაქის გამგეობა ამით აცნობებს ქალაქის მცხოვრებლებს, რომ, ქალაქის რჩევის გადაწყვეტილების თანახმად, **გარდახდევინება** იმ 1875 **წლის მეორე ნახევრის დასაფასებელი ხარჯისა**, რომელიც ჯერ კიდევ არ არის ზოგიერთებისაგან შემოტანილი, **მინდობილი აქვს** ლუთერნსკი სეკრეტარს ალექსანდრე მიხეილის ძეს **ჯაბაროვს**; ამის გამო გამგეობა სთხოვს იმ სახლის პატრონებს, რომელთაც ხსენებული ხარჯი არა აქვთ ჯერ შეტანილი ქალაქის ხაზინაში, წარუდგინონ ის ფული უფ. ჯაბაროვს, რომლისგანაც ფულის შეტანაში დაბეჭდილს კვიტანციას მიიღებენ; წინააღმდეგ შემთხვევაში, ე. ი. ვინც თავის დროზე ფულს არ წარუდგენს, იმათ წინააღმდეგ უფალს ჯაბაროვს შეუძლიან იხმაროს ის ძალა-დასატანებელი ზომები, რომლის უფლებასაც აძლევს მას საქალაქო წესდების 131 მუხლი; ამას გარდა ქალაქის გამგეობამ სთხოვა უფ. ტფილისის მთავარ-პოლიციმეისტერს, რომ ამ საქმეში ყოველგვარი შემწეობა აღმოუჩინოს უფ. ჯაბაროვს.

სია იმ მამულებისა (სახლებისა), რომელთაც გარდაუხდელი ხარჯი (ნედოიმკა) ადევთ, აგრეთვე რაოდენობა ამ ხარჯისა და ჯარიმისა გარდაცემული აქვს უფ. ჯაბაროვს, რომელიც მიიღებს იმასთან წარდგენილ ფულს თავის კაბინეთში, ქალაქის გამგეობის სადგომში ყოველ დღე დილის 9 საათიდამ ვიდრე შუადღემდინ. თუ ჯაბაროვი არ იქნება, მაშინ ფულის წარდგენა ქალაქის გამგეობის კასსაში შეიძლება. (3—1)

განცხადებანი

დაიბეჭდა და **ისყიდება** გ. ჩარკვიანის **წიგნის მაღაზიაში** და თელავს—სასულიერო სასწავლებელში, უფ. ცანციევთან

„ბატონიშვილი ირაკლის პირველი დრო

ანუ თავდადება ქართველთა“

ტრაგედია ოთხ მოქმედებად, თხზ. თ. ალექსანდრე ჯამბაკურიან-ორბელიანისა.

გამოცემული ზ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი 30 კაპ ეიკი

(3—2)

საჭიროა პატარა ბიჭი მოსამსახურედ. მსურველს შეუძლიან მოვიდეს სტ. მელიქიშვილის სტამბაში, განოვის ქუჩაზე, ამატუნის სახლებში. (3—3)

ნახევარი წლის ხელის-მოწერა გაზეთს

„ობზორზე“

(1 ივლისიდამ 1878 წლის 31 დეკემბრამდინ) მიიღება „ობზორის“ კანტორაში (გოლოვინის პროსპექტზე, სახლის № 7); გაგზავნითა და მიტანით **ფასი 8 მანეთი.** ქალაქს გარეშე მცხოვრებლებმა გაზეთი ამ ადრესსით უნდა დაიბარონ: Въ Тифлисъ, въ редакцію газеты „Обзоръ“. ვისაც ჰსურს ხელის-მოწერის კვიტანცია მიიღოს, 5 კაპეიკიანი ღერბის მარკა უნდა გამოგზავნოს.

სხვა ვადებზე ხელის-მოწერის პირობა ისევ ძველი დარჩება: ერთის წლით—15 მან., სამი თვით—4 მან. და 25 კაპ. და ერთის თვით—1 მან. და 50 კაპ. მსურველს შეუძლიან მთელის წლით მოაწეროს გაზეთზე ხელი და ფული კი ყოველი სამი თვისა წინათვე წარმოადგინოს. (3—1)

ახალი წიგნი

„ცოლი თუ გინდათ, ეს არის!“

ერთ-მოქმედებიანი ვოდევილი

ისყიდება: ტფილისში—ვართანოვის წიგნის მაღაზიაში.

ქუთაისში—ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში.

ქირი

გასასყიდი, ვისაც ჰსურს, შეუძლიან იყიდოს კუკიაში, ნიკოლაევის ქუჩაზე, სადაც ვ. ლ. პოტკოვის სპირტის სარდაფია სახლის № 44.

რკ. გზა.	დილა.		საღამ.		II კ.		III კ.	
ტფილისი	9	21	5	18				
მცხეთა	10	11	6	27	-	68	-	38
გორი	11	58	9	43	2	40	1	33
ხაშური	1	29	11	57	3	92	2	18
სურამი	1	44			4	42	2	46
ყვირილა	5	49			5	81	3	23
რიონი	6	57			6	75	3	75
სამტრედია	7	51			7	73	4	29
ახ.-სენაკი	8	43			8	57	4	76
ფოთი	9	50			9	75	5	42
ფოთი	9	83						
ახ.-სენაკი	10	14			1	18	-	66
სამტრედია	11	5			2	6	1	14
რიონი	12	13			3	4	1	69
ყვირილა	1	18	ღამე		3	98	2	21
სურამი	5	12	1	10	5	33	2	96
ხაშური	5	39	1	37	5	84	3	24
გორი	7	5	4	8	7	36	4	9
მცხეთა	8	50	6	59	9	8	5	4
ტფილისი	9	31	7	56	9	75	5	42

ტელეგრაფი

ოცი სიტყვა ტფილისიდამ:	მ.	კაპ
ქუთაისს, ფოთს	1	—
გორს, დუშეთს, სიღნაღს	-	50
როსტოვს, ოდესას, მოსკოვს	2	—
პეტერბურგს, ვარშავას	2	—
ოსმალეთში, შვეიცარიაში	3	—
იტალიაში და საფრანგეთში.	3	50
ინგლისში	3	75

ფოშტა

ა) ტფილისიდამ: სამზღვარ გარეთ, ქუთაისს, რუსეთს—ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და სამშ. ოზურ.—პარასკ. და ორშ. ახეთს—სამშ. და შაბ. ბ) ქუთაისიდამ: ტფილისისა და ფოთისაკენ—ყოველ დღე, კვირას გარდა. ოზურგეთს—ორშ. და პარასკ.

წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:	კაპ.
ღია წიგნის	4
დაბეჭდილის (სამი მისხალი)	8

ბაზარდა

ტფილისი, 24 ივნისს.	მან	კაპ
ფქვ. თეთ. განჯისა, ფთ.	1	40
ფქვილი წითელი	1	20
ქერი ფუთი	1	20
ბამბა ერევნისა, ფუთი	7	50
—ამერიკისა, ფუთი	8	50
გაპენტილი ბამბა ფუთი.	10	—
მატყლი თუშური ფთ.	8	50
—თარაქამისა ფთ.	5	40
აბრეშუმი ნუხური სტ.	2	—
ქონი, ფუთი.	5	60
ქონის სანთელი ფუთი.	8	—
სტეარინის სანთელი, ფ.	12	70
ხორცი ძროხისა, ლიტ.	—	99
—ცხვრისა, ლიტრა	—	99
სპირტი, ვედრო	5	20
შაქარი, გროც. ფუთი	7	80
—ფხვნილი ფუთი	6	40
ყავა გრგვალი, გირვ.	—	70
ზეთი ქუნჯუთისა ფუთ.	13	—
თამბაქო, საშუალო ფუთი	8	50

ტფილისის სამკურნალო

ერევნის მაედანზე, წინამძღვაროვის სახლებში.

ავათმყოფებს მიიღებენ ყოველ დღე, კვირას გარდა, დილის 9—1 მდინ.

ორშაბათს: ქიუჩარიანც—ხირურგი, გარალევიჩი—შინაგ. ავათმყ.

სამშაბათს: ვერმიშევი შინაგ. ავათმყოფობის, რეიხი და ბახუტოვი—ბებიაობის თვალის.

ოთხშაბათს: ვერმიშევი—შინაგანი ავათმყოფ., ბაკეტი—გულის და ნერვების ავათმყოფ.

ხუთშაბათს: ვერმიშევი—შინაგანი ავათმყოფ. გავრინსკი—თვალის და ობრეხტი—კბილის.

პარასკევს: ვერმიშევი—შინაგ. ავათმყოფ. ბახუტოვი და ქიუჩარიანცი.

შაბათს: ვერმიშევი შინაგანი ავათმყოფობის., რეიხი—თვალის ავათმყოფ. და ბაკიტი—გულის და ნერვების.

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 26 Іюня 1878 г. Типографія Меликова. გამომცემელი ს. მელიქიშვილი. რედაქტორის. მესხი.